

РЕШЕНИЕ

Номер 283

17.11.2020 г.

Град София

В ИМЕТО НА НАРОДА

Апелативен съд - София

4-ти наказателен

На 17.11.2020 година в публично заседание в следния състав:

Председател: Вера Цветкова

Членове: Маргаритка Шербанова
Петър Гунчев

Прокурор: Русалина Димитрова Михайлова (СГП-София)

като разглежда докладваното от Вера Цветкова Въззивно частно наказателно дело № 20201000601217 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл.457 и сл. от НПК.

С определение от 01.10.2020г. по нчд №3332/2020г. на Софийски градски съд, НО, 5-ти състав е приел на осн.чл.457 ал.3 от НПК за изпълнение Решение №23-2018-1131/138 от 25.06.2018г. на Първоинстанционен съд, гр.Саранда, Република Албания, в сила от 25.09.2017г., с което българският гражданин М. Л. К. , роден на ***г. в гр.***, с постоянен адрес гр.***, ул. "****" №21а, ет.2 ап.46, със средно образование, неженен, с ЕГН *****, е бил осъден на наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 /шест/ години за опит за кражба на банки и спестовни каси, извършено в съучастие – престъпление по чл.136 ал.2 и чл.22 он НК на Република Албания, съответстващо на престъпление по чл.249 ал.3 вр.чл.20 ал.2 вр.ал.1 от НК на Република България. На осн.чл.57 ал.1 т.2 б.А от ЗИНЗС съдът определил първоначален строг режим за изтърпяване на наказанието. На осн.чл.457 ал.5 от НПК, съдът зачел времето, през което М. К. е бил предварително задържан и е търпял наказанието „лишаване от свобода“, считано от 27.08.2017г. на територията на чуждата държава, както и времето, през което е бил на територията на Затвора в гр. *** , считано от 10.08.2020г.

Срещу постановеното определение е постъпила жалба от осъденото лице М. К. чрез защитата му адв.С., с оплаквания за незаконосъобразност и неправилност в частта относно срокът за изтърпяване на наказанието и първоначалният му режим. Според осъденото лице, съдът е трябвало да вземе предвид, че първоинстанционният съд в Албания е постановил „обикновен режим на сигурност“ за изтърпяване на наказанието, което не съответствало по

смисъл на определеният „строг“ режим по ЗИНЗС. В тази връзка се моли да бъде изискана от съда в гр.Саранда, Албания характеристиката му, приложена по наказателно дело №23-2018-1131 на Първоинстанционния съд.

Осъденият К. моли да бъде изменено определението на СГС, с което е било прието за изпълнение Решение №23-2018-1131/138 на Първоинстанционен съд гр.Саранда, Република Албания, като бъде определен срок по-малък от 6 години за наказанието „лишаване от свобода“ и първоначален „общ“ режим за изтърпяването му по смисъла на ЗИНЗС.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция защитата на осъденото лице П. К. – адв.С. поддържа депозираната жалба с изложените в нея съображения. Счита, че правилно СГС е приел съответстващ текст от Наказателния кодекс на Република България, който предвижда отговорност за извършеното деяние,предвид приетите от албанския съд релевантни обстоятелства, факти и субективни признаци на деянието. Основното възражение пред настоящата съдебна инстанция касае определеният от първия съд първоначален режим за изтърпяване на наказанието. Защитата се позовава на разпоредбата на чл.457 от НПК, както и на чл.57 ал.3 от ЗИНЗС, която счита, че следва да се приложи по отношение на К. и да бъде определен „общ“ режим на изтърпяване на наказанието. Посочва, че режимът, който е бил определен от албанският първоинстанционен съд е бил обикновен режим за сигурност. Обръща внимание на обстоятелството, че той е неосъждан, на млада възраст, бил е студент, работил е преди осъждането, изтърпял е голяма част от наказанието и е с добри характеристични данни. При тези факти, според защитата, законът дава възможност, при преценка на съда, че осъденото лице не е с висока степен на обществена опасност, да определи първоначален режим за изтърпяване на наказанието „общ“, дори размерът му да е над 5 години „лишаване от свобода“. Моли се да бъде изменено определението, постановено от СГС в частта относно определеният първоначален режим за изтърпяване, като бъде определен „общ“ режим.

Осъденото лице М. К. поддържа казаното от защитника си. Надява се да успее да продължи образованието си и да се прибере вкъщи. Съжалява за стореното преди години и се надява да има възможност да поправи това. Реализирайки правото си на последна дума, съжалява за стореното и моли да му бъде определен първоначален „общ“ режим за изтърпяване на наказанието.

В съдебно заседание пред апелативният съд, представителя на САП счита, че определението на СГС е правилно, обосновано и законосъобразно, изцяло съобразено с нормите на НК, на чл.457 от НПК и на ЗИНЗС, поради което моли да бъде потвърдено.

Софийски апелативен съд, като взе предвид жалбата и изложените в нея съображения, като прецени становищата на страните в съдебно заседание и след като сам се запозна с атакуваният съдебен акт и с материалите по делото по силата на служебната проверка, намира за установено следното:

Българският гражданин М. Л. К. е роден на ***г. в гр.***, живущ в гр.***, ул.*****№21а, ет.2 ап.46, българин, български гражданин, със средно образование, неженен, неосъждан, ЕГН *****.

С Решение №23-2018-1131/138 от 25.06.2018г. на Първоинстанционен съд гр.Саранда, Република Албания, в сила от 25.09.2018г., българският гражданин М. К. бил осъден на 6 /шест/ години лишаване от свобода за опит за кражба на банки и спестовни каси, извършено в съучастие – престъпление по чл.136 ал.2 и чл.22 он Наказателният кодекс на Република Албания.

По жалба на осъденият и съучастника му, делото било разгледано в Апелативният съд в гр.Гирокастра, който с Решение №20-2018-745 от 25.09.2018г. оставил в сила Решение №23-2018-1131/138 от 25.06.2018г. на Първоинстанционен съд в гр.Саранда.

Българският гражданин К. бил предварително задържан на територията на чуждата страна, след извършване на престъплението, считано от 27.08.2017г., като търпял и част от наказанието „лишаване от свобода“ в затвор в Република България.

На 10.08.2020г., на осн.чл.455 от НПК и съобразно изискванията на Конвенция за трансфер на осъдени лица, съставена в Страсбург през 1983г., българският гражданин М. К. бил преведен на територията на Република България и настанен в Затвора в гр. ***.

Посочените Решения са били преведени и приложени по делото и са послужили за изясняване на фактическата обстановка.

На първо място, решаващия съд съобразно разпоредбите на чл.457 и чл.462 от НПК се е произнесъл по въпросите, свързани с приспособяването на наложената в чужбина присъда.

Първостепенният съд е посочил обстоятелствата, обуславящи съставомерността на деянията, описани в доказателствата по делото, въз основа на които е направил и своите правни изводи.

Правилно и законосъобразно съдът е приел, че са налице предпоставките за уважаване на предложението на прокуратурата за приемане за изпълнение на присъдата на компетентния албански съд спрямо осъденият М. К. по чл.3 от КТОЛ, приложим закон съгласно чл.449 от

НПК. Изискуемите по закон документи са били приложени по делото и съгласно чл.9 т.1 б.а вр.чл.10 т.1 от КТОЛ, българската държава е обвързана с правния характер и срока на наказанието, определени от осъдилата държава.

Съдебният акт – Решението на Апелативния съд в гр.Гирокастра, с който е бил осъден М. К. е влязъл в сила и е станал изпълняем на 25.09.2018г.

В производството по чл.457 от НПК и съответните разпоредби на КТОЛ, приемащата държава има компетентност единствено и само да приспособи дадените за изпълнение присъди, не и да преценява въпроси по същество.

Правилно първостепенният съд е приел, че текстовете от Наказателният кодекс на изпращащата държава съответстват на текста на едно престъпление, а именно по чл.249 ал.3 вр.чл.20 ал.2 вр.ал.1 от НК – изготвяне, монтиране и използване на техническо средство с цели придобиване на информация за съдържанието на платежен инструмент.

Според съдържанието на албанският съдебен акт, К. и съучастника му са инсталирали в потребителската част на албански банкомат скимиращо устройство от неръждаема стомана с размери 5,5x2,4 см с електронни елементи от двете й страни и допълнително парче ламарина с дължина 4,5 смx0,4см, намерен вътре в четеца на карти на банкомата, намиращ се в ж.к.№4 в Саранда. От съдържанието на диспозитива на албанското решение е видно, че К. и съучастникът му са реализирали поне две форми на изпълнителни деяния на описаното по-горе престъпление, а именно – „монтиране и използване“ на техническо средство, което според описанието е било именно със специалната цел, посочена в чл.249 ал.3 от НК.

От мотивите на албанският съдебен акт е било установено, че деянието е било извършено от повече от едно лице – в съучастие, поради което правилно градският съд е приел, че в квалификацията на деянието следва да бъде включена нормата на чл.20 ал.2 вр.ал.1 от НК.

За описаното престъпление в българският Наказателен кодекс е предвидено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 до 8 години и „глоба“ до двойният размер на получената сума. Албанският съд наложил на М. К. наказание от 6 /шест/ години лишаване от свобода, което се явява в параметрите, установени в българския Наказателен кодекс и няма основания за намаляване на размера на наложеното наказание съобразно чл.457 ал.4 от НПК. Правилно съдът е преценил, че не са налице основания за приспособяване на наказанието „глоба“, с оглед на това, че съдът не е сезиран с такова.

Законосъобразно е решението на градският съд да определи така приспособеното по отношение на М. К. наказание да бъде изтърпяно при първоначален „строг“ режим, тъй като на осн.чл.57 ал.1 т.2 б.А от ЗИНЗС такъв се определя за осъдените на „лишаване от свобода“ за повече от 5 /пет/ години.

Следва да се посочи, че независимо от изброените обстоятелства, касаещи осъденото лице К. – млада възраст, бил е студент, работил е преди осъждането, изтърпял е голяма част от наказанието и е с добри характеристични данни, българският съд няма компетентност да заменя режима за изтърпяване на наказанието. Замяната на режима е уредена в чл.64 от ЗИНЗС, съгласно който преместването на затворници на по-лек режим става по инициатива на началника на затвора или по молба на осъдените, но не в процедура по приспособяването на чуждестранна присъда.

Правилно първостепенният съд е приспаднал предварителното задържане на осъденият К. на територията на Република Албания, както и периода, през който е търпял наказанието „лишаване от свобода“ в албански затвор, считано от 27.08.2017г., както и времето, през което е пребивавал в Затвора в гр. ***, след трансферът му в страната – 10.08.2020г.

При извършената цялостна служебна проверка на атакувания съдебен акт, настоящата съдебна инстанция не намери допуснати нарушения на процесуалния закон от първостепенния съд.

По изложените съображения Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение от 01.10.2020г., постановено по НЧД №3332/2020г. от Софийски градски съд, Наказателно отделение, 5-ти състав.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

